

REPOROD

www.sindikat-preporod.hr

Riječ
predsjednika

Tako blizu,
a tako...

Dok se potpisi za naša dva referendumskna pitanja još prikupljaju, pregledavaju i zbrajaju, a istih će, po svemu sudeći, nedostajati nekoliko desetaka tisuća, samo se od sebe postavlja pitanje: Je li se negdje pogriješilo? Preispitivanje je neminovno u svakoj sličnoj životnoj situaciji kada se stigne nadomak cilja, a sam cilj ipak ne dosegne. Naš je cilj bio prikupiti dovoljan broj potpisa za referendumsko izjašnjavanje građana o samom referendumu. Željeli smo olakšati ostvarivanje prava na referendum (200 umjesto 400 tisuća potpisa) i očuvati demokratičnost (prikupljanje potpisa na javnim površinama) jednog od temeljnih instituta neposredne demokracije.

Kako smo skupili tek 90-ak posto potrebnog broja potpisa, našu će dvotjednu akciju sigurno mnogi proglašiti neuspješnom. Zaboraviti će se astronomski (najveći u Europi) broj potrebnih potpisa i brojne prepreke kojima se organizatore vidljivo i nevidljivo ometalo u akciji prikupljanja potpisa. Oni isti, bilo da dolaze iz političkog ili medijskog miljea, koji su nam podmetali klipove ili nas ignorirali (teško je reći s čime se od ovog dvoga bilo teže nositi) sada će nam pametovati o tome kako smo se precijenili, kako smo se olako odrekli jednih a prihvatali druge u organizacijski odbor...

Kada kritike utihnu i kada se politička i medijska prašina slegnu ostat će činjenica da više od tri stotine tisuća građanki i građana žele da dođe do referendumskog izjašnjavanja o budućnosti instituta referenduma, a samim time i neposredne demokracije u ovoj zemlji. Kako će se političari – danas ovi, sutra ovi ili neki drugi – ponijeti naspram ovoj činjenici, tek ćemo sazнатi. U slučaju ignoriranja zainteresiranosti ovolikog broja građana za jedno važno pitanje, kazna će ignorante, ako ne prije, sustići na izborima. Ako se pak u nekim glavama utjecajnih političara pojavi pomisao kako bi ipak trebalo uvažiti prijedloge formulirane u dvama referendumskim pitanjima, onda je lako moguće da dođe i do smanjenja potrebnog broja potpisa, ali i do odustajanja od njihova prikupljanja u uredima državne uprave.

No, bez obzira dogodilo se jedno ili drugo, ostat će i činjenica da organizatori, 15 sindikata i 7 organizacija civilnog društva, nisu uspjeli prikupiti propisanih 380 tisuća potpisa. Na vidjelo su, pored svih objektivnih teškoća, isplivale i brojne naše organizacijske slabosti. Iako još, barem mi u Preporodu, nemamo cijelovitih analiza s terena, lipanjska je akcija ukazala na nespremnost mnogih naših povjerenica i povjerenika da se aktivno uključe u prikupljanje potpisa. Posebno ističem sindikalne dužnosnike, jer je mnogima bilo ne samo teško izdvojiti nekoliko sati za stajanje na štandu nego i angažirati se oko prikupljanja potpisa ispred ustanova. Naravno, iluzorno je očekivati angažman članova u situaciji kada zakažu oni koji bi trebali biti primjer. Ignoriranje akcije od strane zaposlenika iz redova takozvanog nenastavnog osoblja nešto je što, također, nije moguće prešutjeti. U brojnim su slučajevima izostali čak i potpisi onih čija su radna mjesta prije samo godinu dana od privatizacijske poštasti zaštićena upravo velikim brojem prikupljenih potpisa.

Svaki nas neuspjeh može razočarati. Osobito neuspjeh koji je tako blisko graničio s uspjehom. Ako nas nešto može i treba utješiti u ovoj situaciji onda je to pomisao na izostanak pokušaja. Pokušaja da se riješi jedno prevažno društveno i sindikalno pitanje. Svaki neuspjeh, makar bio i djelomičan, ostavlja rane. Ranjenih ovaj puta nije malo. Tko se više založio za uspjeh, njegovih je rana više i spriječe zacijeliti. Davno sam negdje pročitao jednu misao južnoafričkog klerika i aktiviste Allana Boesaka s kojom završavam uvodnik: *Kad izađemo pred Boga, upitat će nas „Gdje su ti rane?“. Ako odgovorimo „Nemam rana“, Bog će nas upitat: „Zar nisi našao ni na što vrijedno borbe?“* Referendum, očuvanje mogućnosti neposrednog odlučivanja građana na referendumu – važno je društveno pitanje vrijedno naše zajedničke borbe.

KONAČNI REZULTATI PRIKUPLJANJA POTPISTA INICIJATIVE „ZA REFERENDUM!“

Referendum spašen - ne i olakšan!

Na konferenciji za tisak održanoj 16. srpnja predsjednik Sindikata Preporod Željko Stipić je istaknuo da nije prikupljen dovoljan broj potpisa građana za oba referendumskna pitanja te da se time nisu ni stekli uvjeti za raspisivanje referendumu o dvama referendumskim pitanjima.

– Podatak kojim smo u Organizacionom odboru raspolagali na dan završetka naše akcije, podatak o tome da je prikupljen dovoljan broj potpisa, temeljio se na pojedinim primjerima netočnog prikazivanja skupnih rezultata. Umjesto da u podacima broj prikupljenih potpisa bude odvojen za svako od pitanja, s terena su javljeni skupni podaci kao podaci za pojedina pitanja. Kako su ovoga puta potpisi prikupljeni za dva pojedinačna pitanja, propust je organizatora – a u akciji je sudjelovalo 15 sindikata i sedam udruga civilnog društva – što se nije dovoljno isticalo važnost odvojenog utvrđivanja podataka. Očito je i da su ovoga puta prepreke bile nesavladive. Naime, ignoriranje i ometanje od strane političkih stranaka, a ovo što smo radili nije bilo drago niti vladajućima niti opoziciji, zatim prešućivanje akcije od strane najutjecajnijih medija i zabranu prikupljanja potpisa u najvećim trgovackim centrima – tri su najvažnije prepreke koje su se ispriječile na putu prikupljanja dostatnog broja potpisa. Omemo nas se na svakom koraku, jer u nijednoj akciji do ove nije bilo toliko pohoda policije u školske ustanove, a oporba i vlast su se ponašali kao da to što radimo nije važno i sve je to rezultiralo našom manjom vidljivošću u javnosti. Četvrtu smo si prepreka, po svemu sudeći, bili mi sami. Naime, ne premostivom nam se preprekom pokazalo približiti građanima važnost jednog pitanja koje nije imalo ni svjetonazorski, ni ideološki, ni emotivni predznak. Unatoč činjenici da na razini države nije prikupljeno potrebnih 10 posto potpisa, osobito pozitivne primjere pojedinih gradova vrijedi istaknuti. Od velikih gradova valja istaknuti Split, od gradova sred-

Dva smo si cilja postavili prije početka akcije: spasiti referendum i olakšati njegovo raspisivanje. Prvi smo cilj djelomično ostvarili, drugi zasad nismo

nje veličine Slavonski Brod, a od manjih gradova Daruvar. U ovim gradovima broj prikupljenih potpisa kreće od 17 posto u Splitu do čak 25 posto u Daruvaru. Kako još nisu obrađeni svi troškovi referendumskog kampanje sada samo najavljujemo da ćemo za desetak dana javnost upoznati s potpunim i specificiranim troškovima. Svi prislijeli troškovi su plaćeni te Građanska inicijativa „Za referendum“ nema dugovanja ni po jednom osnovu.

Iako će izostati referendumsko izjašnjavanje za naša dva referendumskna pitanja, temeljem dovoljnog broja prikupljenih potpisa, naša je akcija dala do znanja da postoji značajan interes građana za očuvanje temeljnog instituta neposrednog odlučivanja, usmjerila vlast na povlačenje spornog prijedloga o prikupljanju potpisa za referendum u uredima državne uprave, ukazala na spremnost zajedničkog djelovanja pojedinih sindikata i pojedinih organizacija civilnog društva u situaciji kad je ili ugrožen javni interes ili kad je ugrožen demokratski institut kojim je moguće efikasno zaštititi javni interes građana.

Jer, 340 tisuća građana je podržalo našu akciju i prepoznao njenu važnost, to nije malo, ali je nedostatno za provođenje referendumu. Rezultati naše akcije bi trebali trajno začepiti usta svima koji ističu kako se s lakoćom može prikupiti dovoljan broj potpisa. Deset posto potpisa za referendum je previše i vlast bi trebala ozbiljno razmotriti prijedlog o smanjenju broja prikupljenih potpisa. Dva smo si cilja postavili prije početka akcije: spasiti referendum i olakšati raspisivanje referendumu. Prvi smo cilj djelomično ostvarili, drugi zasad nismo. No, borba za nepo-

srednu demokraciju s ovime nije niti zastala niti završena. Pokazali smo da i spoj sindikata i udruga civilnog društva funkcionira i da je to nešto s čime će morati računati svi oni koji će predlagati i donositi politička rješenja koja će biti moguće rušiti i sprječavati jedino kroz institut referendumu. S ovim ili nekim drugim akterima borba za očuvanje i unaprjeđenje referendumu i neposredne demokracije se sigurno nastavlja – zaključio je Stipić.

– Iako nismo uspjeli prikupiti dovoljan broj potpisa, uspjeli smo utjecati na promjene rješenja u Zakonu o referendumu koji je u saborškoj proceduri, vezano uz mesta prikupljanja potpisa, ali nismo zadovoljni što je i dalje ostavljen rok od samo 15 dana za njihovo prikupljanje, jer se i sada pokazalo da je to prekratak rok. No, našu borbu moramo nastaviti dalje i nastojati da svijest o referendumu u našoj zemlji razvijamo i da svi shvatimo da se se kao sindikati, udruge civilnog društva i kao građani moramo još bolje povezati i djelovati. To znači da se u nju moraju uključiti i brojni sindikati koji nisu do sada sudjelovali, jer ovo je pitanje prevažno za sve nas da se u njegovo rješavanje ne bi uključili svi oni koji su ostali po strani i čekali da se nešto dogodi bez njihova udjela. Sviest građana mora se probuditi, moramo ih bolje informirati kako bi osvijestili važnost instituta referendumu i neposredne demokracije. Borba ovdje ne staje, jer moramo postići smanjenje broja potrebnih potpisa za raspisivanje referendumu. Probudimo se i nastavimo s naporima u tom cilju kako bismo u dogledno vrijeme spasili i zaštitili institut referendumu – zaključila je Mirela Bojić.

M.N.

ZA REFERENDUM! NEĆETE BEZ NARODA!

Kako smo (pre)živjeli još jednu akciju skupljanja potpisa

U subotu, 30. svibnja, baš na nekadašnji Dan državnosti ove naše male i lijepo Hrvatske započela je akcija skupljanja potpisa protiv Zakona o referendumu koji je Vlada uputila u Sabor i koji je u tom trenutku već bio prošao prvo čitanje.

Vlada je, nakon što smo lani uspješno spriječili njene namjere u akcijama protiv *outsourcinga* i monetizacije autocesta, odlučila stati na kraj sindikatima i udružama i onemogućiti im, ali i bilo kome drugome, da ikada više mogu prikupiti dovoljan broj potpisa za jedan referendum, kako se više nitko ne bi mogao mijenjati u „njihova posla“. No, 15 sindikata i 7 udruža civilnog društva odlučilo je nešto poduzeti po tom pitanju i zaustaviti ovu zlokobnu namjeru Vlade. Kako? Onako kako je to jedino moguće, onako kako smo to uspješno učinili i lani dva puta. Novim skupljanjem potpisa za novi, još jedan referendum, ovog puta „referendum za referendum“ ili „referendum svih referendumu“, kako smo ga zvali.

Pokušat ću opisati što sve proviđljava i s čim se sve susreće jedan koordinator akcije u tih nekoliko tjedana njezinog trajanja. Nakon prošlogodišnjih akcija znao sam da nas čeka velik, težak i zahtjevan posao. I prije samog početka, trebalo je odraditi sve pripremne radnje kako bismo spremni mogli krenuti. Nekoliko sastanaka organizacijskog odbora na razini grada Splita na koji-

ma je trebalo definirati tko će što i kako raditi, silni telefonski pozivi onima koji se na te sastanke nisu odazivali (a bilo je i takvih), kontaktiranje svih ostalih koji su bili voljni i spremni pomoći, a nisu dio organizacijske strukture, zatim „muke po gradonačelniku“ za lokacije na kojima smijemo prikupljati potpise, nabavka štandova i još deseci „sitnih“ poslova koji život znače i zagorčavaju ga samo tako. Poslova o kojima nitko ne razmišlja, a koje se mora obaviti da bi sve stimalo od prvoga dana, da bi volonteri mogli preuzeti štand i raditi svoj posao... I unatoč svemu tome, opet se svakoga dana trajanja akcije našla neka nova nepredviđena situacija na koju je trebalo reagirati. Stres samo takav!

Tih petnaestak dana nisam baš mirno, a ni dugo spavao. Glava puna raznih informacija, stalno vrtim pet filmova paralelno – što sve treba napraviti, kome sam što javio, kome nisam, jesu li svi na svojim mjestima, odraduje li svatko svoj dio zadatka? Pitanja na stotine u svakom trenutku svakoga dana. Navečer legnem u krevet i onesvijestim se od umora. Nakon 3-4 sata sna, eto me opet budan, trzne me nešto, neka od tih silnih informacija pa se dižem i zapisujem da ne bih slučajno izgubio tu misao sutra... A onda svane novi dan i tako ne-naspavan idem u školu, zadnji su tjedni nastave, ispitivanje, ocjenjivanje, zaključivanje ocjena, posla kao u priči... Nakon ne-

koliko sati provedenih u razredu, pogled na moj „pametni telefon“ dovodio me do ruba živaca. Desetci propuštenih poziva, isto toliko sms-ova, mailova na koje treba odgovoriti.

Međutim, unatoč svemu, ništa ne bih mijenjao i sve bih opet ponovio zbog nekih sjajnih ljudi koje sam imao čast upoznati tijekom ove akcije i s kojima sam mogao surađivati, a koji su mi značajno olakšali moj koordinatorski posao. Prije svega, Diana Šantak iz Nezavisnog cestarskog sindikata koja je nesebično ulijetala i pokrivala „teren“ dok sam ja odradivao školu te Rosita Martić iz Živog zida, koja je bila „slučajno otkriće“ akcije, a bez koje, sada to sigurno znam. Split ne bi napravio takav dobar posao kakav je napravio. Svakodnevno je bila na nekom od štandova koji taj dan nisu bili pokriveni, digla je na noge desetke svojih volontera koji su poput vojske odradivali posao na štandovima, gdje god i kad god je to trebalo.

Na kraju svakog dana zajednički smo slagali raspored dežurstava na štandovima za sutrašnji dan, bez njihove pomoći to bi bila nemoguća misija. I unatoč tome, „krpali rupe“ na tim istim štandovima onda kad je to trebalo. Nemoguće je izbrojiti koliko puta dnevno bi se čuli na mobitel, zajednički smo prolazili kroz svakodnevnu borbu s vjetrenjačama, ipak iznalazili rješenja, dijelili smo očaj, malodušje, histeriju, paranoju koji bi se onda

I Meri Četinić je dala potporu...

prevarali u euforiju, nekontrolirani smijeh...

Ono po čemu je ova akcija naj-vrijednija i po čemu ću je najviše pamtititi jesu kontakti s ljudima na samim štandovima, njihove reakcije, riječi podrške. Brojni od njih su, nakon što bi se potpisali, imali potrebu zahvaliti nama zato što smo tu i radimo upravo to što radimo. Neprocjenjiva su ta iskustva druženja s tim ljudima, razmjene mišljenja, uočavanja da si na pravoj strani, da ljudi to prepoznaju, da se boriš za „pravu stvar“ i da ima puno takvih koji razmišljaju kao ti o nekim jako bitnim stvarima u društvu i o društvu. Koliko je to važno i koliko se isplati svjedočimo baš ovih dana (2. srpnja), jer je klub zastupnika SDP-a (već i prije nego smo prebrojili sve potpise i predali ih u Sabor) ipak odlučio popustiti i mijenjati svoj Prijedlog

Zakona o referendumu ukidajući iz njega nama spornu odredbu o skupljanju potpisa samo u Uredima državne uprave i putem sustava e-gradanin. Dakle, već smo postigli određeni uspjeh!

Naravno, bilo je i onih manje ugodnih komentara, kao „Sto ovi hoće, svakih 10 dana neki referendum“, pa do toga da se nisu htjeli potpisati za smanjenje broja potpisa na 200 000 jer bi onda „svaki cirkusant mogao inicirati referendum oko bilo čega“. Takvima sam tada, a evo i sada poručujem da dodu na stand samo jedan dan i probaju prikupiti samo 200 potpisa. Vjerujem da bi nakon toga promijenili mišljenje kako je 200 000 malo i kako ih je lako skupiti. Mi, koji smo sudjelovali u ovoj akciji to najbolje znamo, mi smo to osjetili na svojoj koži!

Sebastijan Troskot

Rosita Martić volonterka, Živi zid

Viteštvu ljestvite ljudske prirode i patriotizma

Vidim dobro poznatu šprancu opuštenja vlasti prema demokraciji. Svi znamo što je demokracija, a redovito imamo prilike svjedočiti kako u praktici demokracija kao da promjeni svoje značenje. Okruženi raznoraznim pravnim smicalicama i onemogućavanjem stvarne volje građana s pravom se pitanju „Što je to politika? Što je vlast, a što narod?“

Politika – po svojoj definiciji kao jedna od najhumanijih djelatnosti znana ljudskom rodu, a odavno obećaće-nja. Vlast – po svom smislu u službi je naroda.

Narod – masa pojedinaca s vlastitom voljom, a moj narod kao da je nema. Kroz cijelu našu hrvatsku povijest žudimo za suverenošću i samostalnošću. Kroz vrijeme, od tada do danas, vidim kontrast koji se uvukao u stvarnost i sada jasno zuri u naša lica. Kad kažem kontrast, mislim spoznaju i budnost koju je narod imao za vrijeme Domovinskog rata, uspoređujući s tim ovu indifferentnost ili inertnost koja sada biva. Vidim vlasti dano povjerenje od građana kao potpuno izigrano, neopravdano i zloupotrebljavano. Danas smo stavljeni u situaciju da se moramo boriti za osnove slobode, odnosno volju naroda.

Kako se ne upitati „Tko ima pravo rušiti sami kor direktne demokracije? Tko su ti ljudi? Zašto to rade?“. Kao volonterka u inicijativi „Nećete bez naroda“, drugom najbitnijem referendumu u povijesti Hrvatske, bila sam puna strahopštanja i divljenja prema svim pojedincima s kojima su mi se životni putevi isprepleli u ovoj borbi za život referendumu.

S jedne strane, zauvijek obogaćena novim pozanstvima, borbor za ispravnost u slobodi i spoznajom da se može, da je vrijedno truda, a s druge strane, zabrinuta jer kao da još uvek nema dovoljnog broja takvih pojedinaca, koji su potrebeni za koračanje naprijed s nadom. Usprkos inim onemogućanjima i smicalicama kvarnog ljudskog faktora, koji zavlada u nekim ljudima čim se domognu moći. Ova igra nije poštena i znamo svi da je teško, ali ako želimo sebi i svojoj djeci slobodu i budućnost u njoj, moramo se izboriti. Bez obzira na ishod prikupljenih potpisa čast mi je što sam svjedočila ovu inicijativu te sam zahvalna svim volonterima i aktivistima, posebno svim građanima koji su svojim potpisom odlučili sudjelovati i poduprijeti nešto ovako povjesno veliko.

Diana Šantak povjerenica Nezavisnog cestarskog sindikata

Puno ljudi ulijevaju vjeru i nadu

Iza nas je još jedan referendum, treći u godini dana. Iako iscrpljena referendumima u kojima sam sudjelovala kao povjerenica Nezavisnog cestarskog sindikata, jači od osjećaja iscrpljenosti bio je osjećaj zadovoljstva i ispunjenosti da svoje slobodno vrijeme, a i dio godišnjeg odmora, dajem za nešto dobro i pozitivno, a i rezultati prva dva referenduma do datno su me motivirali. U tim akcijama referendum se pokazao kao jak instrument naroda u borbi protiv štetnih odluka i poteza onih koji su trenutno na vlasti. I naravno, kao takvo moćno oružje u rukama naroda treba ga uništiti, obezvrijediti i zakonski onemogućiti. Često smo se u ovim akcijama pitali: jesu li ljudi na vlasti prijatelji ili neprijatelji vlastitog naroda? Pa taj isti narod ih je i postavio tamo gdje su sad i tada im je svaki potpis bio vrijedan, a sada je bezvrijedan. Platforma sindikata i udruža civilnog društva u sve tri akcije pokazala je kvalitetan spoj znanja, vještina i mogućnosti.

Grad Split, kao što i rezultati nakon referenduma pokazuju, unatoč teškoćama na koje smo nailazili, poput nedostatka volontera, medijske blokade i blokade većine institucija, nezainteresiranosti pučanstva koje više „ne vrije nikome i u ništa“, „sve je to ban-

da, dico gubite vrime, bit ce kako oni kažu...“ pa do neinformiranosti kao direktnе posljedice medijske blokade, ipak je uspio prikupiti zadovoljavajući broj potpisa koji se mjeri u desetima tisuća. Grad Split je grad dišpet, ni umor ni blokade, ništa nas nije moglo zaustaviti jer cilj je bio zlata vrijedan: očuvati neposrednu demokraciju kao instrument u rukama naroda. Pa, zar ćemo generacijama u naslijede ostaviti osiromašenu i opljačkanu zemlju i još s narodom koji nema pravo glasa – nismo smjeli dopustiti da se to dogodi. Entuzijazam svih sudionika, volontera, organizatora bio je vidljiv na svakom kantu.

Na žalost, iako su na samom početku pregovora pokazivali spremnost za zajedničkim sudjelovanjem u akciji, priličan broj sindikata je ostao samo mrtvo slovo na papiru, bez ikakvih terenskih aktivnosti, sve je ostalo na razini zajedničkog naslikavanja za medije na početku akcije i to je tema na kojoj treba proraditi sada nakon što je sve iza nas. Bogatija sam za još jedno iskustvo i bogatija za još nešto nemjerljivo – za divne ljudje, sindikaliste, volontere, entuzijaste, pozitivce dušom i tilom, koji ulijevaju vjeru i nadu da ipak neće sve proći **bez naroda**.

Do sljedeće akcije!

NAJČEŠĆA PITANJA I ODGOVORI U SVEZI S ISPLATOM JUBILARNE NAGRADE

Zašto Vlada dijeli zaposlene na jubilarima?

Podjelom zaposlenih u javnom sektoru u dvije skupine – na skupinu koja ostvaruje pravo na jubilarnu nagradu (2014. i 2015. godina) po višoj osnovici (1800 kuna) i na skupinu koja ostvaruje pravo na jubilarnu nagradu (2013. godina) po nižoj osnovici (500 kuna) – Vlada RH pokušava podjeliti zaposlene, ali i opasno udaljiti sindikalno članstvo od njihovih sindikata.

- Zašto je Vlada „razjednačila“ zaposlene po ostvarivanju istog prava?

Odluka Vlade o sporazumnoj isplati više umjesto niže osnovice za 2014. i 2015. godinu uslijedila je nakon što su i prvostupanjski i drugostupanjski sudovi donijeli brojne presude u korist radnika. Sudovi su presudili da radnicima treba za 2014. godinu jubilarnu nagradu isplatiti po višoj (1800 kuna) umjesto po nižoj osnovici (1500 kuna).

- Odakle razlika u sudskim presudama za 2014. i 2013. godinu?

Sudskih presuda za 2013. godinu bilo je u korist, ali i protiv radnika koji su podnijeli tužbe. U slučaju da sudovi različito presuduju po identičnim sporovima, predmet se upućuje na reviziju Vrhovnog suda. Iako se presuda Vrhovnoga suda još čeka, iz Odluke Vlade o isplati jubilarnih nagrada za 2014. i 2015. po višoj osnovici, ali i za državanju smanjene osnovice za 2013. godinu, nedvosmisleno proizlazi kako u Vladi očekuju da će iz revizije Vrhovnoga suda proizći pravna utemeljenost isplaćene osnovice za jubilarnu nagradu u 2013. godini u smanjenom iznosu od 500 kuna.

- Sto su sindikati poduzeli u zaštiti osnovice za jubilarnu nagradu iz 2013. godine, a što u zaštiti osnovice za 2014. godinu?

Kao prvo, kroz pregovore o Temeljnog kolektivnom ugovoru za javne službe i Dodatku I. Temeljnog kolektivnog ugovora vođene krajem 2012. godine pet sindikata koji djeluju u javnim službama nisu pristali na smanjenje osnovice za jubilarnu nagradu. Među ovim su sindikatima bili i svi sindikati koji djeluju u odgoju i obrazovanju. Odluku o nepotpisivanju dvaju spomenutih dokumenata četiri su od pet sindikata donijeli temeljem odluka tijela,

dok je Sindikat Preporod proveo izjašnjanje članstva. Preporodovo se članstvo izjasnilo protiv potpisivanja spornih dokumenta, a samim time i protiv smanjenja osnovice za jubilarnu nagradu. Kao drugo, uslijedile su pojedinačne sudske tužbe za radnike koji su ostvarili pravo na isplatu jubilarne nagrade i za 2013. i za 2014. godinu. Odluka Vlade o isplati razlike za 2014. i 2015. godinu proizlazi iz ishoda spomenutih sudske sporova.

- Treba li ili ne treba prihvati sporazum koji Vlada nudi zaposlenicima koji su pokrenuli sudske sporove zbog smanjene osnovice za jubilarnu nagradu u 2014. godini?

Tri su razloga zašto ne bi trebalo prihvati sporazum. Prvo, iznos koji Vlada nudi radnicima manji je od iznosa koji će radnicima biti dosuđen po završetku sudske sporove. Drugo, Vlada je izbjegla ne samo plaćanje kamata nego i sudske troškove.

Treće, u slučaju prihvatanja sporazuma značajno je umanjena mogućnost sindikata da se upravo troškovi koji će nastati u vođenju velikog broja radnih sporova iskoriste kao sredstvo sindikalnog pritiska na proširivanje sporazuma i na zaposlenike koji su pravo na jubilarnu nagradu ostvarili i u 2013. godini.

- Kako trebaju reagirati sindikati u ovoj situaciji?

Sindikati, napose školski, nisu po pitanju jubilarnih nagrada zasad učinili nijednu pogrešku. Nisu potpisali sporne dokumente i sudske sporovima doveli do revizije za 2013. godinu i pridonijeli Odluci Vlade o isplati razlike za 2014. i 2015. godinu. Više od ovoga sindikati mogu učiniti samo ako uspiju uvjeriti što je moguće veći broj svojih članova u štetne posljedice potpisivanja obaju sporazuma. Ukoliko u tome uspiju, uvećavaju se izgledi za pravedno rješenje u vezi s jubilarnim nagradama za 2013. godinu. Šanse sindikata uvelike ovise i o njihovoj spremnosti da, kao prvo, jedinstveno nastupe prema svojim članovima i svim radnicima i, drugo, zajednički vrše pritisak na Vladi. Bez jednog i drugog, pravedno i održivo rješenje ovog problema isključivo će ovisiti o pravosuđu.

- Sto ako izostane zajedničko sindikalno djelovanje?

U slučaju izostanka usuglašenog djelovanja školskih sindikata, odnosno ako se od strane pojedinih sindikata članstvu predloži potpisivanje sporazuma ili da se rješenje za 2013. godinu traži isključivo sudske putem, Preporod će zainteresiranim članovima, koji su pravo na jubilaru ostvarili u 2014. godini, omogućiti potpisivanje punomoći za pokretanje sudske sporove. Ukoliko se veći broj, odnosno barem nekoliko stotina naših članova, odluči za vođenje sudske sporove, odnosno na taj način solidariziraju s onima koji su pravo ostvarili u 2013. godini, Preporod će Vladi predložiti dogovor o cjelovitom i pravednom rješenju isplate jubilarnih nagrada. Dogovorom bi se odustajanje od vođenja sudske sporove uvjetovalo rješenjem nepravednih isplata za 2013. godinu.

BASNA

Priča o mišu... i o svima nama.

Jednog dana, miš je gledao kroz pukotinu na zidu farmera i njegovu ženu kako otvaraju neki paket. Kakvu hranu bi to moglo sadržavati? Pitao se. Ali kad je otkrio da je u pitanju mišolovka, bio je užasnut. Trčeći kroz dvorište farme upozoravao je ostale vičući: "U kući je mišolovka! U kući je mišolovka!" Kokoš, kvocajući i čeprkajući, podigne glavu i kaže: „Gospodine Miš, to je ozbiljan problem za tebe, ali nema baš nikakve posljedice po mene. Ja se zbog toga ne mogu uzrujavati.“ Miš se okrene prascu i vikne: „Mišolovka je u kući! Mišolovka je u kući!“ Prase je suošjećalo, ali reče: „Vrlo mi je žao, gospodine Miš, ali ja tu ne mogu ništa učiniti osim moliti. Budi siguran da si u mojim molitvama.“ Miš tada kreće prema kravi: „Mišolovka je u kući! Mišolovka je u kući!“ Krava reče: „Oh, gospodine Miš, žao mi je zbog tebe, ali s mog nosa neće faliti koža.“

Tako se miš vratio odbijen pogнут glave u kuću kako bi se sam suočio s farmerovom mišolovkom. Te noći začuo se čudan zvuk u kući – kao zvuk kad mišolovka uhvati svoj plijen. Farmerova žena požurila je vidjeti što se uhvatilo. U mraku nije vidjela da je mišolovka uhvatila rep otrovne zmije. Zmija ju je ugrizla. Farmer ju je brzo odvezao u bolnicu i kući se vratila s vrćicom. Znamo da se vrućica liječila svježom kokošjom juhom, pa je farmer zaklao kokoš. Ali bolest njegove žene se nastavila pa su je došli posjetiti prijatelji i susjedi. Da bi ih nahranio, farmer je izmesario prase. Farmerova žena, nažalost, nije se oporavila, umrla je. Došlo je toliko ljudi na njen sprovod, da je farmer morao zaklati i kravu kako bi osigurao dovoljno mesa za sve njih. Miš je to sve gledao s velikom tugom kroz svoju pukotinu na zidu.

NOVI PRAVILNIK O PEDAGOŠKIM MJERAMA U ŠKOLAMA

Za oružje u školi kazna kao i za lažne ispričnice

Povrede ponašanja na temelju kojih će se izricati kazne dijele se na lakše, teže, teške i osobito teške

Unesli učenik u školu oružje ili ga pritom ne koristi, odnosno nikoga ne ugrozi, dobit će, ako je osnovac, strogi ukor, dok će srednjoškolac zaraditi opomenu pred isključenje iz škole. Tek ako oružje koristi, pri čemu „ugrozi sigurnost“ drugih učenika ili zaposlenika škole, dobit će najtežu pedagošku mjeru – preseljenje u drugu školu (osnovac) ili isključenje iz škole (srednjoškolac) – proizlazi iz novog prijedloga Pravilnika o pedagoškim mjerama u školama.

Javna rasprava

Povrede ponašanja na temelju kojih će se od jeseni izricati pedagoške mjeru za sve učenike u osnovnim i srednjim školama dijele se na četiri razine – lakše, teže, teške i osobito teške. Pritom u tešku povodu ponašanja ulazi unošenje oružja i opasnih predmeta u škole, a kao osobito teška smatra se korištenje oružja uz ugrožavanje sigurnosti. U istu kategoriju kao i korištenje oružja u školi ulaze – teška krađa, krvotvorjenje i nasilno ponašanje.

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta pustilo je u javnu

raspravu (e-savjetovanje) prijedlog Pravilnika o kriterijima za izricanje pedagoških mjeru, pri čemu je zadržana praksa po kojoj se učenici formalno ne izbacuju iz osnovne škole (za razliku od onih u srednjoj), već je najteža pedagoška kazna za

osnovce preseljenje u drugu školu. Osnovci tako mogu biti kažnjeni opomenom, ukorom, strogim ukorom i preseljenjem, a srednjoškolci uz opomenu i ukor mogu zaraditi još i opomenu pred isključenje i isključenje iz škole.

Pedagoške mjeru, predviđa prijedlog, izriču se zbog povrede dužnosti, neispunjavanja obveza, nasilničkog ponašanja i drugih neprimjerenih ponašanja. Po ovome prijedlogu, koji je na e-savjetovanju do 27. srpnja, svaki razrednik oba-

vezan je na početak svake školske godine izvijestiti roditelje o pedagoškim mjerama.

Neopravdani sati

Mjere se po novom dokumentu izriču i zbog neopravdanih sati. Tako će opomena slijediti kako za ponavljanje lakših povreda tako i za skupljenih 1 do 1,5 posto neopravdanih. Ukor će se dobivati za 1,5 do 2 posto neopravdanih, strogi ukor za 2 do 2,5 posto, a preseljenje ili isključenje za više od 2,5 posto neopravdanih od ukupnog broja sati.

Roditelji koji žele opravdati izostanak djetetu iz škole, morat će to učiniti u roku od pet dana od povratka učenika u školu. Prema informacijama iz Ministarstva obrazovanja, Pravilnik je izrađen na temelju novog Zakona o osnovnom i srednjoškolskom odgoju i obrazovanju, a očekuje se da bi trebao stupiti na snagu početkom nove školske godine. Smatraju da će pravilnik preciznije utvrditi i ujednačiti kriterije za izricanje pedagoških mjeru. Cilj je da se za istu ili približno istu težinu prekršaja utvrde iste mjeru, koje su dosad uglavnom bile propisane školskim statutima i razlikovale se od škole do škole. Nije im bio cilj, kažu, ići na štetu djece.

PRENOSIMO

Mirela Lilek, Jutarnji list

11. lipnja Vlada donijela Odluku o isplati razlike iznosa jubilarne nagrade službenicima i namještenicima u javnim službama. Odlukom su obuhvaćeni zaposlenici koji su pravo na jubilarnu nagradu ostvarili u 2014. i 2015. godini. Isplate se planira ostvariti u razdoblju od 30. srpnja do 30. prosinca. Osnovica u iznosu od 1800 kuna primjenjivat će se sve do prestanka važenja Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama.

13. lipnja Završena dvotjedna akcija prikupljanja potpisa birača za raspisivanje državnog referendumu o dvama referendumskim pitanjima. Akcija je završila na isti način kako je započela – obraćanjem novinarima na središnjem zagrebačkom trgu.

24. lipnja Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta zaposlenicima osnovnih i srednjih škola poslalo dopis i prijedloge sporazuma. Dopisom je određeno da je rok za sklapanje sporazuma ili odbijanje ponude 17. srpnja 2015. godine. Također, u dopisu je naglašeno kako se isplata razlike iznosa jubilarnih nagrada ne odnosi na zaposlenike koji su pravo ostvarili u 2013. godini.

* Započela javna rasprava o Prijedlogu Pravilnika o kriterijima za izricanje pedagoških mera. Javna rasprava o ovom Pravilniku će potrajati do 27. srpnja 2015. godine. Novim se Pravilnikom namjerava ujednačiti ali i opisati uvjete za izricanje pedagoških mera u osnovnoškolskim i srednjoškolskim ustanovama.

1. srpnja U Ivanovcu održan sastanak Međužupanijskog vijeća Preporoda za sjevernu Hrvatsku. Najvažniji povod sastanku bilo je potpisivanje dvaju ponuđenih sporazuma radnicima školskih ustanova koji su pravo na isplatu jubilarne nagrade ostvarili u 2014. i 2015. godini. Cjelovito sagledavanje ove situacije, kao i osposobljavanje povjerenica i povjerenika za kvalitetnu prezentaciju problematike članstvu – dva su najvažnija cilja koja se namjeravalo ostvariti sastancima sindikalnih regionalnih tijela.

2. srpnja Održan sastanak Međužupanijskog vijeća Preporoda za južnu Hrvatsku. Na sastanku su sudjelovali predsjednik i pravnički Sindikata. Na sastanku se analiziralo provedbu prikupljanja potpisa u akciji „Za referendum“ i postupanju sindikalnog članstva vezano uz provedbu Odluke vlade o isplati razlike iznosa jubilarne nagrade.

3. srpnja Preporod u Splitu održao tiskovnu konferenciju „Jubilarne nagrade: za isti staž jednima 9 tisuća, drugima 2,5 tisuće kuna (Mirando Mrsić radnike zavadio, sindikate ponizio, sebe diskreditirao)“. Na tiskovnoj konferenciji su govorili Sebastijan Troskot i Željko Stipić.

6. srpnja Održana sjednica saborskog Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav na kojoj je predstavljen konačni tekst novog Zakona o referendumu u kojem se odustalo od prvotne ideje da se potpisi za referendumске inicijative mogu prikupljati isključivo u uređima državne uprave i putem sustava e-građani. Predlaže se prikupljanje potpisa na ulicama i trgovima, uz ograničenje zabrane prikupljanja u vjerskim, obrazovnim i zdravstvenim ustanovama.

* Održani sastanci županijskih vijeća za Grad Zagreb i Zagrebačku županiju. Okupljenim povjerenicama i povjerenicima vodstvo sindikata je predviđalo situaciju vezanu uz isplatu razlike za jubilarne nagrade. Na sastanku je predstavljen i Prijedlog Pravilnika o kriterijima za izricanje pedagoških mera.

7. srpnja U kumrovečkoj Osnovnoj školi Josipa Broza priređen oproštaj od dugo-godišnjeg sindikalnog povjerenika kolega Branka Pratengraza koji odlazi u zasluženu mirovinu. U oproštajnom i zahvalnom govoru predsjednik Sindikata Željko Stipić

istaknuo je iznimne ljudske, pedagoške i sindikalne kvalitete kolege Pratengraza.

9. srpnja U zagrebačkoj osnovnoj školi Matije Gupca održana je osnivačka sjednica sindikalne podružnice Preporoda. Za sindikalnog povjerenika izabran kolega Ivica Šimić, a za zamjenika sindikalnog povjerenika kolega Saša Banić. Nakon osnutka ove sindikalne podružnice Preporod djeluje u 51 osnovnoškolskoj ustanovi. ČESTITAMO!

10. srpnja Zagrebačke povjerenice i povjerenici sudjelovali u pokušaju zaustavljanja deložacije nad obiteljskom kućom povjerenice Marije-Veronike Cvjetković. Na žalost, ovaj puta deložacija je provedena. Obitelj Cvjetković je odlučila, bez pružanja otpora, predati svoju obiteljsku kuću.

**OZIV
NA SURADNJU**

Zahvaljujući
vašim
tekstovima,
fotografijama i
karikaturama
neka naše
glasilo bude još
kvalitetnije i
raznovrsnije.

Vaše priloge
šaljite na:

Jutarnji list **Glas Slavonije** **SLOBODNA DALMACIJA** **NOVI LIST** **Večernji list** **24 sati** **prenosimo iz tiska**

jutarnji. utorak 26. svibnja 2015.

ukratko

OŠTEĆENI RADNICI **PREDSJEDNIK SINDIKATA 'PREPOROD' OBRUŠIO SE NA VLADU I MINISTRA MRSIĆA**

'Jubilarci', ne potpisujte sporazum oko nagrada

•• Predsjednik Sindikata zaposlenika u hrvatskom školstvu „Preporod“, Željko Stipić, u petak je na konferenciji za medije pozvao Miranda Mrsića, ministra rada i mirovinskog sustava, i Vladu. Tvrdi da su podjelom zaposlenih u javnom sektoru na one koji ostvaruju pravo na jubilarnu nagradu od 9000 kuna i na one koji su dobili samo 2500 kuna, radnike zavadili, sindikate ponizili, a da su sebe diskreditirali.

Kazuje da je Vlada nedavno donijela odluku o isplati razlike iznosa jubilarne nagrade

službenicima i namještenicima za 2014. i 2015. godinu nakon što je izgubila brojne sudске sporove. Objasnjava da su sudovi presudili da su se 2014. godine jubilarne nagrade trebale isplatiti po osnovici od 1800 kuna, a ne po nižoj koja je iznosila 500 kuna. Navodi da za radnike koji su umanjene jubilarne nagrade dobili 2013. godine nije bila ujednačena sudska praksa, pa su neki dobili sporove protiv države, dok su ih drugi izgubili.

Vlada je sada radnicima ponudila sporazume o isplati razlike iznosa jubilarne na-

grade ako se odreknu prava potraživanja kamata i ne traže naknadu svog dijela troškova sudskog spora. U sindikatu Preporod zaposlenicima u javnom sektoru poručuju da te sporazume ne potpišu. Stipić kaže da bi njihovim prihvaćanjem također značajno umanjila mogućnost da sindikati upravo troškove koji će nastati vodenjem velikog broja radnih sporova iskoriste kao sredstvo sindikalnog pritiska na proširivanje sporazuma na one zaposlenike koji su pravo na jubilarnu nagradu ostvarili 2013. godine.

T.G.Z.

Cvjetkovići se u petak bore protiv već šeste deložacije

OPĆA MOBILIZACIJA Sindikalni vode Mijat Stanić i Željko Stipić pozvali su članove u obranu obitelji

Marija i Tomislav Cvjetković pozvali su građane u pomoć u još jednu obranu doma. Sad im se pridružuju i sindikalisti. Željko Stipić iz sindikata Preporod rečao je da će sindikalista u petak u 9 ujutro biti mjesto u Mogiljskoj 5 u Zagrebu.

- Oni tada tamu namjeravaju deložirati pravnu državu - rekao je. Isto je rekao i Mijat Stanić iz Nezavisnog cestarskog sindikata. Cvjetkovićima je kuća oduzeta zbog kredita koji je glasio samo na Tomislava, a ne na Mariju koja je bila vlasnica pola kuće. (sž)

SRIJEDA, 8. 7. 2015. | 24SATI | 18-19

ZA REFERENDUM
Dva pitanja na ocjeni ustavnosti

Građanska inicijativa Za referendum predala je jučer na ocjenu ustavnosti dva referendumskata pitanja vezana uz to da se potpisi za referendum, kao i dosad, mogu prikupljati na svim prikladnim javnim mjestima i da se referendum ubuduće može raspisati ako to zatraži 200.000 birača, tj. 5 umjesto 10% ukupnog broja birača. Koordinator inicijative Željko Stipić rekao je da očekuju da se Ustavni sud o tome očituje do petka. **esn**